

Arkadařlar Dünyası

Aysel Banu YAVUZAL

Arkadařlar Dünyası

Aysel Banu YAVUZAL

Amelia eski bir meşe ağacının altında küçük ahşap bir kapı buldu. Tam onun boyundaydı ve minik pirinç bir kulpu vardı. Kulpu çevirdiğinde kapı, yeşil vadiler ve rengârenk çiçeklerle dolu bir dünyaya açıldı. "Merhaba?" diye fısıldadı ve içeri adım attı. Otlardan yapılmış bir çantası olan sevimli bir kapibara başını kaldırıp gülümsedi. "Hoş geldin Amelia," dedi. "İyi kalpli birini bekliyorduk."

Kapibara Pip, Amelia'yı her yerden hayvanların toplandığı bir açıklığa götürdü. Mavi atkılı bir kızıl panda bir daldan el salladı. Deniz kabuğundan kolyesi olan kocaman bir deniz kaplumbağası bilgece başını salladı. Bir fil yumuşakça borusunu öttürdü ve bir deniz papağanı kanatlarını çırpıtı. "Burası Arkadaşlar Dünyası," dedi Pip. "Ama arkadaşlık yollarımız kayboluyor ve vadiler birbirinden kopuyor."

Amelia etrafına baktı. Yollar, yağmurda silinen tebeşir çizgileri gibi silikti. "Neden kayboluyorlar?" diye sordu. Deniz kaplumbağası Shellby içini çekti. "Çünkü canlılar birbirlerini dinlemeyi unuttu. Nezaket ve saygı yolları güçlü tutar." Amelia pusula kolyesine dokundu. "O zaman onları geri getireceğiz," dedi. "Hep birlikte."

İlk yolculukları yağmur ormanından geçiyordu. Kalın sarmaşıklar ve dev yapraklar yolu kapatıyordu. Pip sakince güvenli bir nehir yolu buldu ve yuvarlak gövdesi suyun içinde süzüldü. "Beni takip edin," dedi. "Nehir eski yolları hatırlar." Amelia onun arkasından kürek çekti, diğerleri de onları izledi. Kısa süre sonra ilk kırık yolu buldular ve takım çalışmasıyla onardılar.

Sırada yüksek ve kayalık dağlar vardı. Kızıl panda Rusty, halkalı kuyruğuyla dengesini sağlayarak uçurumlara tırmandı. "Önden keşfe çıkabilirim!" diye seslendi. İkinci bir yola çıkan gizli bir kaya çıkıntısı buldu. "Küçük olmam işe yarıyor," dedi gururla. Amelia sevinçle bağırdı. "Cesur ve akıllısın, Rusty!" Birlikte geçtiklerinde yol parladı.

Çölde güneş sıcak, kum ise yumuşaktı. Fil, yakındaki bir vahadan su püskürterek herkesi serinletti. "Hortumum uzağa ulaşabilir," dedi. Kum tepelerinin arasından bir yol açtı ve kuma gömülü üçüncü yolu ortaya çıkardı. "Teşekkürler," dedi Amelia. "Gücün hepimize yardım ediyor." Yol parıldadı ve sapasağlam durdu.

Sonra büyölü okyanusa ulařtılar. Dalgalar elmas gibi parlıyordu. Deniz kaplumbağası Shellby, devasa kabuđu bir kayak gibi yavaşça yüzdü. "Üstüme çık," dedi. "Derinlerin eski hikâyelerini bilirim." Onları denizin altındaki bir yola götürdü; balıklar ve balinalar merakla izliyordu. "Birbirinize güvenin," dedi Shellby, "yol açılacaktır."

Ama en büyük yol hâlâ kırık, tam dünyanın ortasında. Geniş ve karanlıktı ve kimse nasıl onaracağını bilmiyordu. "Hepimizin yardımına ihtiyacımız var," dedi Amelia. "Pip, sakinliğin. Rusty, tırmanışın. Shellby, bilgeliğin. Fil, gücün. Deniz papağanı, neşen." Hepsini başını salladı. "Takım çalışması," dedi Pip, "işin anahtarıdır."

G nlerce birlikte  alıřtılar. Rusty halat baėlamak i in y kseklere tırmandı. Pip kenarlara dikmek i in tohumlar buldu. Fil aėır tařları tařıdı. Shellby moralleri y ksek tutmak i in hik yeler anlattı. Deniz papaėanı vadiler arasında mesajlar u urdu. Amelia ise nezaketiyle utanga  hayvanları saklandıkları yerden  ıkardı. Yavař yavař yol yeniden parlamaya bařladı.

Her vadiden hayvanlar yardıma geldi. Maymunlar sarmaşıklar ördü. Kuşlar cesaret veren şarkılar söyledi. Tavşanlar su için küçük kanallar kazdı. "Nasıl arkadaş olunacağını unutmuştuk," dedi bir tilki. "Ama bize hatırlattın." Amelia gülümsedi. "Arkadaşlık nezaket ve saygı üzerine kuruludur," dedi. "Ve farklı olanları anlamak üzerine." Her yardım eden elle yol daha da parladı.

Sonunda büyük yol yeniden bütün oldu, bir ışık nehri gibi parlıyordu. Bütün vadiler birbirine bağlandı. "Başardık!" diye sevindi Rusty. Shellby bilgece başını salladı. "Görüyorsun ya küçüğüm," dedi Amelia'ya, "arkadaşlık yolları kalbimizde tuttuğumuz sürece asla gerçekten kaybolmaz." Amelia her arkadaşına sarıldı. "Bu dünyayı asla unutmayacağım," dedi.

Hayvanlar kutlama yapmaya karar verdi. Her yıl düzenlenecek görkemli bir arkadaşlık şenliği planladılar. "Adını Arkadaşlık Şenliği koyalım," dedi Pip. "Her yaşam alanından herkes gelecek." Yolları çiçekler ve deniz kabuklarıyla süslediler. Fil sevinçle borusunu öttürdü. Deniz papağanı havada dans etti. Amelia neşeyle güldü. "Bu şimdiye kadarki en güzel gün!"

Şenlik günü yağmur ormanlarından, dağlardan, çöllerden ve okyanuslardan canlılar toplandı. Yiyeceklerini ve hikâyelerini paylaştılar. Oyunlar oynayıp şarkılar söylediler. Amelia onlara nezaketle ilgili bir şarkı öğretti. "Dinleyip önemsemediğimizde," diye söyledi, "dünya bir olur." Herkes ona katıldı ve sesleri parlak gökyüzünün altında birlikte yükseldi.

Amelia eve dönmesi gerektiğini biliyordu ama her yıl geri döneceğine söz verdi. "Kapı senin için her zaman açık olacak," dedi Shellby. Pip çantasından bir tohum verdi ona. "Bunu dik," dedi. "Bize seni hatırlatacak." Rusty bileğine minik mavi bir ip bağladı. "Sonsuza dek arkadaş," dedi. Amelia'nın gözleri mutlu gözyaşlarıyla parladı.

Eve dönen Amelia tohumu eski meşe ağacının altına daktı. Tohum, her renkten yaprakları olan güzel bir çiçeğe dönüştü. Ailesine Arkadaşlar Dünyası'nı anlattı ve onlar hayranlıkla dinledi. "Arkadaşlık büyülü bir kapıdır," dedi. "Nazik ve saygılı olduğunda açılır." Ve uzaktaki arkadaşlarını düşünerek gülümsedi.

Amelia her yıl büyük kutlama için Arkadaşlar Dünyası'na döner. Kendi dünyasından yeni arkadaşlar getirir ve hep birlikte hayvanların neşeli şenliğine katılırlar. Yollar her zamankinden daha parlak, nezaket, saygı ve takım çalışmasıyla güçlü tutulur. Ve Amelia bilir ki ne kadar farklı olursak olalım, arkadaşlık hepimizi birbirine bağlayabilir. Son.